

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [de](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki: [es](#)

Swipe to change

hiszpański

Oskarżenia (postępowanie karne)

Austria

W poniższych zestawieniach informacji wyjaśniono, co się dzieje, gdy dana osoba jest podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa i sprawa podlega rozpoznaniu przez sąd. Zgodnie z prawem austriackim o popełnieniu przestępstwa można mówić wyłącznie w przypadku naruszenia konkretnego przepisu prawa, który obowiązuje w czasie popełnienia czynu. Wyłącznie państwo ma prawo ścigać przestępstwa. Na organach ścigania oraz na nadzorowanych przez nie wydziałach śledczych policji, a także na sądach spoczywa obowiązek ustalenia stanu faktycznego oraz wyjaśnienia wszystkich okoliczności mogących mieć znaczenie przy jego ocenie.

Prawa oskarżonych w postępowaniu karnym

W poniższych zestawieniach informacji wyjaśniono, co się dzieje, gdy dana osoba jest podejrzana lub oskarżona o popełnienie przestępstwa i sprawa podlega rozpoznaniu przez sąd.

Zgodnie z prawem austriackim o popełnieniu przestępstwa można mówić wyłącznie w przypadku naruszenia konkretnego przepisu prawa, który obowiązuje w czasie popełnienia czynu. Wyłącznie państwo ma prawo ścigać przestępstwa. Na organach ścigania oraz na nadzorowanych przez nie wydziałach śledczych policji, a także na sądach spoczywa obowiązek ustalenia stanu faktycznego oraz wyjaśnienia wszystkich okoliczności mogących mieć znaczenie przy jego ocenie.

Z poniższych zestawień informacji można dowiedzieć się, jakie prawa przysługują podejrzanemu i oskarżonemu w postępowaniu karnym wszczętym na terenie Austrii. Na każdym etapie postępowania podejrzanemu/oskarżonemu przysługują inne prawa. Informacje na temat najważniejszych etapów postępowania przedstawiono skrótowo, dzięki czemu podejrzany/oskarżony będzie mógł szybko dotrzeć do potrzebnych mu informacji.

Przebieg postępowania karnego

Co do zasady postępowanie karne w Austrii dzieli się na trzy etapy:

Postępowanie przygotowawcze

Postępowanie sądowe

Postępowanie apelacyjne

Szczegółowe informacje na temat wszystkich tych etapów postępowania oraz na temat praw przysługujących podejrzanemu/oskarżonemu można znaleźć w poniższych zestawieniach informacji. Informacje te nie zastępują porady prawnej i mają wyłącznie orientacyjny charakter.

Wszelkie informacje o prawach przysługujących ofiarom przestępstw można znaleźć tutaj.

Szczegółowe informacje można znaleźć pod poniższymi linkami:

[Moje prawa w postępowaniu przygotowawczym](#)

[Moje prawa w trakcie rozprawy sądowej](#)

[Moje prawa po zakończeniu rozprawy](#)

Ostatnia aktualizacja: 01/06/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

1 - Moje prawa w postępowaniu przygotowawczym

A) Jestem cudzoziemcem – czy ma to wpływ na postępowanie przygotowawcze?

Nie, co do zasady nie ma to wpływu na postępowanie przygotowawcze.

Jeśli podejrzany nie posługuje się językiem niemieckim, może zażądać obecności tłumacza ustnego, który zostanie wyznaczony nieodpłatnie na potrzeby przesłuchania. Jeżeli tłumacz ustny jest nieobecny, podejrzany nie musi i nie powinien odpowiadać na żadne pytania. Tłumacz ustny przekłada zadawane podejrzanemu pytania na język dla niego zrozumiały. Ponadto tłumacz ustny przekłada odpowiedzi podejrzanego na język niemiecki.

W każdym przypadku tłumacz ustny ma obowiązek przelożyć informacje oraz pouczenia dotyczące kwestii prawnych, których zgodnie z prawem należy udzielić podejrzanemu. Na wniosek podejrzanego tłumacz ustny wspiera go również w kontaktach z obrońcą z urzędu (ale nie z obrońcą z wyboru).

Także w przypadku powiadomienia podejrzanego o postanowieniu organów ścigania lub orzeczeniu sądu może on zwrócić się o pomoc w przetłumaczeniu tych dokumentów. Jeżeli podejrzany chce zapoznać się z aktami swojej sprawy, tłumacz pomaga mu wyłącznie wówczas, gdy podejrzany nie ma obrońcy i nieuzasadnione byłoby oczekiwanie od niego, aby sam zlecił tłumaczenie właściwych części akt.

B) Z jakich etapów składa się postępowanie przygotowawcze?

Celem postępowania przygotowawczego jest ustalenie, czy doszło do popełnienia przestępstwa, a jeżeli tak – zidentyfikowanie jego sprawcy.

Jeżeli postępowanie przygotowawcze jest prowadzone przeciwko osobie podejrzanej o konkretne przestępstwo, osobę tę uznaje się za podejrzanego.

Niektóre czynności w postępowaniu przygotowawczym musi przeprowadzić sąd. Do jego obowiązków należy rekonstrukcja zdarzenia oraz przeprowadzenie tak zwanego procesu skargowego. Podczas tego procesu obecni są prokurator i podejrzany wraz z obrońcą, którzy mają prawo zadawać pytania osobie przesłuchiwanej. Organy ścigania mogą zwrócić się do sądu również o przeprowadzenie dalszych dowodów, jeśli uznają to za niezbędne dla interesu publicznego.

Organy ścigania lub wydział śledczy policji mogą podejmować większość czynności w postępowaniu przygotowawczym z urzędu, bez zgody sądu. Czynności te obejmują w szczególności czynności wyjaśniające i przesłuchiwanie, a także ustalanie tożsamości osób, zajęcie majątku, przeszukiwanie odzieży danej osoby oraz innych rzeczy znajdujących się w jej posiadaniu itp.

Zastosowanie i przedłużenie tymczasowego aresztowania następuje w drodze postanowienia sądu. Ta sama zasada obowiązuje w przypadku zastosowania środków przymusu dotyczących praw podstawowych (np. przeszukanie miejsc chronionych mirem domowym, dostęp do rachunków bankowych, zakładanie podsłuchów lub analiza danych telefonicznych).

Organy ścigania mają obowiązek umorzenia postępowania przygotowawczego, jeśli nie popełniono przestępstwa lub jeśli ustalone okoliczności faktyczne nie dają podstaw do ścigania podejrzanego. We wszystkich pozostałych przypadkach, w których okoliczności faktyczne zostały ustalone w sposób wystarczający, organy ścigania wnoszą akt oskarżenia do właściwego sądu.

Organy ścigania mogą odstąpić od wniesienia i popierania oskarżenia (skierowanie sprawy na drogę pozasądową – *Abzweigung*) w sprawach, których nie można umorzyć, ale w których wydanie wyroku nie wydaje się konieczne, gdyż podejrzany (w większości przypadków) płaci grzywnę. Nie można skierować sprawy na drogę pozasądową, jeśli skutkiem przestępstwa jest śmierć osoby lub jeśli dane przestępstwo podlega właściwości sądu złożonego z ławników lub sądu przysięgłych, czyli co do zasady w sprawach o przestępstwa zagrożone karą pozbawienia wolności powyżej pięciu lat.

(i) Etap gromadzenia dowodów / uprawnienie do przeprowadzania postępowania przygotowawczego

Niektóre czynności w postępowaniu przygotowawczym musi przeprowadzić sąd. Do jego obowiązków należy rekonstrukcja zdarzenia oraz przeprowadzenie tak zwanego procesu skargowego. Podczas tego procesu obecni są prokurator i podejrzany wraz z obrońcą, którzy mają prawo zadawać pytania osobie przesłuchiwanej. Organy ścigania mogą zwrócić się do sądu również o przeprowadzenie dalszych dowodów, jeśli uznają to za niezbędne dla interesu publicznego.

Za prowadzenie postępowań przygotowawczych odpowiadają organy ścigania sprawujące nadzór nad czynnościami wydziałów śledczych policji. Wydział śledczy policji wszczyna postępowanie przygotowawcze z urzędu, jeśli osoba trzecia zgłosi powiadomienie na policji, lub na polecenie prokuratora.

Organy ścigania lub wydział śledczy policji mają obowiązek w każdej sprawie poinformować podejrzanego, że toczy się przeciwko niemu postępowanie przygotowawcze oraz z jakiego powodu. Ponadto mają obowiązek poinformować go, że jako podejrzany nie ma obowiązku składania wyjaśnień, a złożone wyjaśnienia można wykorzystać jako dowód przeciwko niemu.

Jeśli podejrzany popełnił zarzucany mu czyn i przyznaje się do tego (przyznaje się do winy), będzie to stanowiło ważną okoliczność łagodzącą przy orzekaniu kary przez sąd. Przyznanie się do winy nie wpływa jednak na tok postępowania sądowego.

(ii) Zatrzymanie policyjne

Organy ścigania lub wydział śledczy policji mogą podejmować większość czynności w postępowaniu przygotowawczym z urzędu, bez zgody sądu.

Czynności te obejmują w szczególności czynności wyjaśniające i przesłuchiwanie, a także ustalanie tożsamości osób, zajęcie majątku, przeszukiwanie odzieży danej osoby oraz innych rzeczy znajdujących się w jej posiadaniu itp.

(iii) Przesłuchanie

(iv) Tymczasowe aresztowanie

Zastosowanie i przedłużenie tymczasowego aresztowania następuje w drodze postanowienia sądu. Ta sama zasada obowiązuje w przypadku zastosowania środków przymusu dotyczących praw podstawowych (np. przeszukanie miejsc chronionych mirem domowym, dostęp do rachunków bankowych, zakładanie podsłuchów lub analiza danych telefonicznych).

Tymczasowe aresztowanie można zastosować wyłącznie wówczas, gdy zachodzi poważne podejrzenie popełnienia przestępstwa, a pozbawienie podejrzanego wolności jest uzasadnione (ryzyko ucieczki, ryzyko zniszczenia dowodów lub ryzyko popełnienia przestępstwa). Zastosowanie aresztu przez funkcjonariuszy wydziału śledczego policji wymaga zgody sądu (chyba że podejrzanego złapano na gorącym uczynku lub występuje bezpośrednie zagrożenie).

Tymczasowe aresztowanie zarządza sąd, a wykonywane jest ono w zakładzie karnym. Wydział śledczy policji może zatrzymać podejrzanego najwyżej na 48 godzin przed przekazaniem go bez zbędnej zwłoki do dyspozycji sądu.

Przepisy nie precyzują, czy i w jaki sposób podejrzany może poinformować rodzinę lub znajomych o swoim aresztowaniu. W każdym zakładzie karnym działają służby społeczne, które mogą pomóc podejrzanemu w takich sprawach.

Postanowienie o tymczasowym aresztowaniu należy odczytać podejrzanemu, w razie potrzeby z pomocą tłumacza ustnego. Podejrzany musi otrzymać odpis tego postanowienia na piśmie. Postanowienie musi zawierać wskazanie charakteru przestępstwa, o którego popełnienie dana osoba jest poważnie podejrzewana. Musi zawierać także opis wszystkich okoliczności faktycznych, które zdaniem sądu uzasadniają aresztowanie.

Przez cały okres tymczasowego aresztowania podejrzanego musi reprezentować obrońca. Jeżeli podejrzany nie ma obrońcy z wyboru, wyznacza mu się obrońcę z urzędu.

Postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania sąd wydaje w trakcie rozprawy.

Postanowienie o zastosowaniu lub dalszym przedłużeniu tymczasowego aresztowania można zaskarżyć do wyższego sądu krajowego w terminie trzech dni. Każde postanowienie dotyczące tymczasowego aresztowania wydaje się na czas określony. Postanowienie o zastosowaniu tymczasowego aresztowania jest skuteczne przez czterdzieści dni. Postanowienie o pierwszym przedłużeniu tymczasowego aresztowania jest skuteczne przez miesiąc. Każde następne postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania jest skuteczne przez dwa miesiące.

Tymczasowe aresztowanie nie powinno trwać łącznie dłużej niż sześć miesięcy, ale można je przedłużyć ze względu na wagę popełnionego przestępstwa.

C) Jakie mam prawa w trakcie postępowania przygotowawczego?

W zależności od konkretnej czynności i konkretnego etapu postępowania przygotowawczego podejrzanemu przysługują różne prawa:

czynności wyjaśniające i gromadzenie dowodów;

zatrzymanie i tymczasowe aresztowanie;

zarzuty karne;

przygotowanie obrony do postępowania sądowego.

Niezależnie od konkretnego etapu postępowania podejrzanemu zawsze przysługują następujące prawa:

Należy jak najwcześniej poinformować go o prowadzeniu przeciwko niemu postępowania przygotowawczego, o zarzucanym mu czynie oraz o jego podstawowych prawach procesowych.

Na każdym etapie postępowania podejrzany ma prawo do korzystania z pomocy obrońcy z wyboru lub złożenia wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Jeżeli okoliczności faktyczne lub kwestie prawne są złożone, podejrzany może zwrócić się o wyznaczenie obrońcy z urzędu na cały czas trwania postępowania. Taka sytuacja najprawdopodobniej będzie miała miejsce w postępowaniach karnych przeciwko cudzoziemcom nieobeznanym z austriackim systemem prawnym. We wszystkich sprawach wymagających tzw. obrony obowiązkowej podejrzanemu wyznacza się obrońcę w każdym przypadku, w którym nie wyznaczył go samodzielnie. Podejrzany musi uiścić honorarium wyznaczonego obrońcy, jeśli nie reprezentuje go obrońca z urzędu.

Najważniejsze etapy postępowania, na których podejrzany musi mieć obrońcę, obejmują: cały okres tymczasowego aresztowania, całe postępowanie dotyczące umieszczenia w zakładzie psychiatrycznym sprawców z zaburzeniami psychicznymi, postępowanie przed sądem złożonym z ławników bądź sądem przysięgłych lub postępowanie przed sądem w składzie jednoosobowym, jeżeli przestępstwo jest zagrożone karą pozbawienia wolności powyżej trzech lat.

prawo do zapoznania się z aktami;

prawo do wypowiedzenia się na temat stawianych podejrzanemu zarzutów lub do zachowania milczenia;

prawo do składania wniosków dowodowych;

prawo do zaskarżania środków stosowanych przez organy ścigania lub wydział śledczy policji, jak również zaskarżania postanowień sądu;

prawo do korzystania z usług tłumacza pisemnego lub ustnego.

(i) Jakim mam prawem w zakresie dostępu do usług tłumacza ustnego i do tłumaczy pisemnych?

Jeżeli podejrzany nie posługuje się językiem niemieckim, może zażądać obecności tłumacza ustnego, który zostanie wyznaczony nieodpłatnie na potrzeby przesłuchania. Jeżeli tłumacz ustny jest nieobecny, podejrzany nie musi i nie powinien odpowiadać na żadne pytania. Tłumacz ustny przekłada zadawane podejrzanemu pytania na język dla niego zrozumiały. Ponadto tłumacz ustny przekłada odpowiedzi podejrzanego na język niemiecki.

W każdym przypadku tłumacz ustny ma obowiązek przełożyć informacje oraz pouczenia dotyczące kwestii prawnych, których zgodnie z prawem należy udzielić podejrzanemu. Na wniosek podejrzanego tłumacz ustny wspiera go również w kontaktach z obrońcą z urzędu (ale nie z obrońcą z wyboru).

Także w przypadku powiadomienia podejrzanego o postanowieniu organów ścigania lub orzeczeniu sądu może on zwrócić się o pomoc w przetłumaczeniu tych dokumentów. Jeżeli podejrzany chce zapoznać się z aktami swojej sprawy, tłumacz pomaga mu wyłącznie wówczas, gdy podejrzany nie ma obrońcy i nieuzasadnione byłoby oczekiwanie od niego, aby sam zlecił tłumaczenie właściwych części akt.

(ii) Jakim mam prawem w zakresie dostępu do informacji i do akt sprawy?

Podejrzany ma prawo wglądu do akt sprawy. W ten sposób może dowiedzieć się więcej na temat dowodów zgromadzonych przeciwko niemu. W wyjątkowych przypadkach poszczególne części akt mogą nie być dostępne do wglądu. Podejrzany ma prawo do przedstawienia własnych dowodów w każdej chwili.

(iii) Na czym polega moje prawo dostępu do adwokata i do poinformowania osoby trzeciej o mojej sytuacji?

Podejrzany nie musi korzystać z pomocy adwokata z wyjątkiem spraw objętych przymusem adwokackim. Bez względu na to, czy podejrzany jest zatrzymany, ma on jednak prawo do skorzystania z pomocy adwokata w każdej chwili, jeśli wyrazi taką wolę. Należy również umożliwić podejrzanemu skorzystanie z pomocy tłumacza ustnego w kontaktach z wyznaczonym obrońcą.

Jeżeli podejrzanego aresztowano i chciałby, aby jego obrońcą został konkretny adwokat, może również skontaktować się z nim bezpośrednio lub za pośrednictwem policji. Jeżeli podejrzany nie zna żadnego adwokata, może skorzystać z pomocy adwokatów pełniących dyżur przy izbie adwokackiej.

(iv) Na czym polega moje prawo do pomocy prawnej?

Na każdym etapie postępowania podejrzany ma prawo do korzystania z pomocy obrońcy z wyboru lub złożenia wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu. W przypadku złożonych okoliczności faktycznych lub kwestii prawnych podejrzany może zwrócić się o wyznaczenie obrońcy z urzędu na cały czas trwania postępowania. Taka sytuacja najprawdopodobniej będzie miała miejsce w postępowaniach karnych przeciwko cudzoziemcom nieobeznym z austriackim systemem prawnym. We wszystkich sprawach, w których jest to wymagane, wyznacza się obrońcę w każdym przypadku, w którym podejrzany nie wyznaczył go samodzielnie. Podejrzany musi uiścić honorarium wyznaczonego obrońcy, jeśli nie reprezentuje go obrońca z urzędu.

(v) Co należy wiedzieć o:

a) domniemaniu niewinności

Organy ścigania mają obowiązek umorzenia postępowania przygotowawczego, jeśli nie popełniono przestępstwa lub jeśli ustalone okoliczności faktyczne nie dają podstaw do skazania podejrzanego. We wszystkich pozostałych przypadkach, w których okoliczności faktyczne zostały ustalone w sposób wystarczający, organy ścigania wnoszą akt oskarżenia do właściwego sądu.

b) prawie do zachowania milczenia i do wolności od samooskarżenia

Osobom przesłuchiwanym przysługuje prawo do zachowania milczenia, jeżeli na przykład w przeciwnym wypadku naraziłyby siebie lub osobę bliską (§ 156 ust. 1 pkt 1 kodeksu postępowania karnego – Strafprozeßordnung) na ryzyko odpowiedzialności karnej lub jeżeli złożone wyjaśnienia mogłyby obciążyć je w większym stopniu niż wyjaśnienia uprzednio złożone w związku z wszczętym przeciwko nim postępowaniem karnym.

(vi) Jakim są szczególne gwarancje procesowe dla dzieci?

Jeżeli dzieci lub osoby małoletnie same są pokrzywdzone lub były świadkami przemocy, mają prawo do pomocy psychospołecznej i sądowej.

D) Jakim terminy przewidziane przepisami prawa obowiązują w trakcie dochodzenia?

Organy ścigania mają obowiązek umorzenia postępowania przygotowawczego, jeśli nie popełniono przestępstwa lub jeśli ustalone okoliczności faktyczne nie dają podstaw do skazania podejrzanego. We wszystkich pozostałych przypadkach, w których okoliczności faktyczne zostały ustalone w sposób wystarczający, organy ścigania wnoszą akt oskarżenia do właściwego sądu.

Ostatnia aktualizacja: 01/06/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

2 - Moje prawa w trakcie rozprawy sądowej

A) Gdzie odbędzie się rozprawa?

Rozprawa odbywa się w sądzie, do którego organy ścigania wniosły ostateczny akt oskarżenia. Co do zasady jest to sąd właściwy dla miejsca, w którym popełniono przestępstwo. Rozprawy są jawne z kilkoma wyjątkami.

W zależności od rodzaju kary orzeczenie wydaje sąd w składzie jednoosobowym, sąd złożony z ławników lub sąd przysięgłych. W sądach złożonych z ławników lub sądach przysięgłych zasiadają także niezawodowi członkowie składu orzekającego.

B) Czy zarzuty mogą ulec zmianie? Jeśli tak, jakim mam prawem do informacji w tym zakresie?

Po wniesieniu aktu oskarżenia nie jest już możliwe ograniczenie dostępu do akt sprawy. Najpóźniej od tej chwili oskarżonemu przysługuje dostęp do wszystkich akt, którymi dysponuje sąd. Sąd przygotowuje się do rozprawy.

Oskarżony może składać wnioski dowodowe, które pomogą mu w przygotowaniu się do rozprawy. W szczególności może zadawać pytania świadkom. We wniosku dowodowym musi określić okoliczności faktyczne, które chce wykazać poprzez przeprowadzenie danego dowodu. Oskarżonego można również wezwać do wyjaśnienia, dlaczego jest przekonany, że dowód, o który wnosi, jest właściwy.

Jeżeli w trakcie rozprawy oskarżonemu zostanie przedstawiony zarzut popełnienia innego przestępstwa, organy ścigania mogą rozszerzyć zarzuty wobec oskarżonego oraz objąć zakresem rozprawy nowe zarzuty, chyba że przedmiotowe czyny są zagrożone surowszą karą niż pierwotne. Sąd wydaje orzeczenie wyłącznie na podstawie okoliczności faktycznych opisanych w akcie oskarżenia i nie jest związany oceną prawną organów ścigania. Zarzucany oskarżonemu czyn sąd może zakwalifikować odmiennie niż organy ścigania w akcie oskarżenia.

C) Jakie mam prawa w trakcie rozprawy?

Tak jak w całym postępowaniu karnym, również w trakcie rozprawy oskarżonemu przysługuje prawo do zachowania milczenia. Nie musi on wypowiadać się na temat przedstawionych mu zarzutów.

Jeśli w trakcie rozprawy oskarżony przyzna się do zarzucanych mu czynów, stanowi to okoliczność łagodzącą przy orzekaniu kary przez sąd. Przyznanie się do winy nie wpływa jednak na tok postępowania sądowego. Nie można ukarać oskarżonego za to, że nie mówi prawdy.

Sądy złożone z ławników oraz sądy przysięgłych nie mogą prowadzić postępowania pod nieobecność oskarżonego. Ponadto w takich postępowaniach zawsze musi go reprezentować obrońca. Nie przewidziano żadnych przepisów dotyczących rozprawy w formie wideokonferencji.

Jeżeli oskarżony nie rozumie w wystarczającym stopniu języka niemieckiego, w rozprawie musi wziąć udział tłumacz ustny. Tłumacz ustny przekłada najważniejsze kwestie poruszane w trakcie rozprawy na język zrozumiały dla oskarżonego.

W trakcie rozprawy oskarżony ma także prawo do składania wniosków, w szczególności wniosków dowodowych.

Na rozprawie przed sądem złożonym z ławników lub sądem przysięgłych oskarżonego musi reprezentować obrońca, natomiast w innych postępowaniach wyznaczenie obrońcy jest nieobowiązkowe.

Oskarżony może zmienić obrońcę w dowolnej chwili. Nie może to jednak nadmiernie wydłużyć postępowania.

(i) Czy muszę stawić się w sądzie? W jakiej sytuacji mogę być nieobecny na rozprawie?

Oskarżony nie ma obowiązku pozostania w Austrii przez cały okres postępowania. Jeśli chce, może także poprosić adwokata o zapewnienie mu ochrony jego praw w toku postępowania.

Co do zasady oskarżony ma obowiązek przyjechać do Austrii na każde przesłuchanie. W toku postępowania z wideokomunikacji można korzystać wyłącznie wówczas, gdy wnoszą o to austriackie organy ścigania, oskarżony wyraża zgodę na tę procedurę, a w jego państwie przewiduje się możliwość przesłuchiwania oskarżonych w formie wideokomunikacji. Oskarżonego nie można jednak przesłuchiwać telefonicznie.

(ii) Jakie mam prawa w zakresie dostępu do usług tłumacza ustnego i do tłumaczenia pisemnego?

Jeżeli oskarżony nie rozumie w wystarczającym stopniu języka niemieckiego, w rozprawie musi wziąć udział tłumacz ustny. Tłumacz ustny przekłada najważniejsze kwestie poruszane w trakcie rozprawy na język zrozumiały dla oskarżonego.

(iii) Czy mam prawo do adwokata?

Na rozprawie przed sądem złożonym z ławników lub sądem przysięgłych oskarżonego musi reprezentować obrońca, natomiast w innych postępowaniach wyznaczenie obrońcy jest nieobowiązkowe.

Oskarżony może zmienić obrońcę w dowolnej chwili. Nie może to jednak nadmiernie wydłużyć postępowania.

Ostatnia aktualizacja: 01/06/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

3 - Moje prawa po zakończeniu rozprawy

A) Czy mam prawo do odwołania się od orzeczenia sądu?

Od każdego sądowego wyroku skazującego skazany może się odwołać do sądu wyższej instancji. Od wyroków sądów rejonowych oraz sądów krajowych orzekających w składzie jednoosobowym można bez ograniczeń wnosić apelację. Celem apelacji jest zaskarżenie zarówno orzeczenia o winie, jak i orzeczenia o karze. W tym postępowaniu skazany może również składać wnioski o przeprowadzenie nowych dowodów lub przedstawiać nowe dowody.

W przypadku wyroków wydanych przez sądy złożone z ławników lub sądy przysięgłych skazany może odwołać się wyłącznie od orzeczenia o karze, ale nie od orzeczenia o winie. Wyroki te można zaskarżyć wyłącznie w drodze skargi o stwierdzenie nieważności, w której skazany może się powołać na naruszenie przepisów postępowania w uzasadnieniu orzeczenia oraz na błędy w stosowaniu prawa.

Nie można zaskarżyć przeprowadzonej przez sędziego oceny dowodów. Nie można również przeprowadzać nowych dowodów.

Zamiar wniesienia apelacji od wyroku skazany może zgłosić albo od razu przy ogłoszeniu wyroku, albo w terminie maksymalnie trzech dni. Następnie sąd sporządza wyrok na piśmie i doręcza go skazanemu lub jego obrońcy. Z kolei obrońca musi złożyć apelację na piśmie w terminie czterech tygodni.

Takie samo prawo do wniesienia apelacji przysługuje prokuraturze.

B) Jakie mam inne możliwości zaskarżenia orzeczenia?

Od każdego sądowego wyroku skazującego skazany może się odwołać do sądu wyższej instancji. Od wyroków sądów rejonowych oraz sądów krajowych orzekających w składzie jednoosobowym można bez ograniczeń wnosić apelację. Celem apelacji jest zaskarżenie zarówno orzeczenia o winie, jak i orzeczenia o karze. W tym postępowaniu skazany może również składać wnioski o przeprowadzenie nowych dowodów lub przedstawiać nowe dowody.

W przypadku wyroków wydanych przez sądy złożone z ławników lub sądy przysięgłych skazany może odwołać się wyłącznie od orzeczenia o karze, ale nie od orzeczenia o winie. Wyroki te można zaskarżyć wyłącznie w drodze skargi o stwierdzenie nieważności, w której skazany może się powołać na naruszenie przepisów postępowania w uzasadnieniu orzeczenia oraz na błędy w stosowaniu prawa.

C) Jakie skutki będzie mieć dla mnie wyrok skazujący?

(i) Wpis w rejestrze karnym

Rejestr karny dla całej Austrii prowadzi Dyrekcja Policji Federalnej w Wiedniu. Rejestr ten zawiera w szczególności następujące informacje:

wszystkie prawomocne wyroki skazujące wydane przez austriackie sądy karne;

wszystkie prawomocne wyroki skazujące wydane przez sądy zagraniczne względem cudzoziemców oraz osób, które mają miejsce zamieszkania lub pobytu w Austrii, jak również

wszystkie orzeczenia powiązane z tymi wyrokami skazującymi, wydane przez krajowe i zagraniczne sądy karne.

Na wpisy w rejestrze karnym nie przysługuje zażalenie. W zależności od wagi przestępstwa po upływie określonego czasu wpisy w rejestrze karnym usuwa się.

(v) Wykonanie kary, przekazywanie więźniów

Skazany może odbyć karę w swoim kraju pochodzenia, jeśli wyrazi taką wolę lub wyrazi na to zgodę. Obowiązujące w tej kwestii postanowienia zawarto w Konwencji o przekazywaniu osób skazanych (w szczególności w art. 3).

Ostatnia aktualizacja: 01/06/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.